

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXII. Bonum autem facientes non desciamus: tempore enim suo metemos
non deficientes. Gal. 6. v. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

abundantiam, fidelis propter stabilitatem. non vides, quantâ patientiâ agricola expectet messem suam, quamvis sentiat se propè enecari fame. *Ecce Agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens, donec accipiat temporarium, qui sunt primi fructus, & serotinum, qui sunt postremi.* Jacob. 5. v. 7. noli ergo anhelare ad mes-

sem præmatuè in herba compressa desiderans, ut te DEUS retineat in hac vita: id enim si faceret, non non prodesset. Expecta tantis que ad alteram, que desinat cunctabitur venire. *Paratum estote & vos, & confirmate corda vestra, quoniam adventus Domini appropinquavit.* Jac. 5. v. 8.

XXII.

Bonum autem facientes non deficiamus: tempore enim suo metum non deficientes. Gal. 6. v. 9.

Considera, quomodo consequenter ad id, quod speciatim sub finem præcedentis meditationis expendimus, cum dixisset Apostolus: *Qui autem seminat in Spiritu, de Spiritu & metet, vitam æternam*, mox subiunxit verba ista, argumentum præsentis: *Bonum autem facientes non deficiamus &c.* quippe cum tantus sit provenus seminantis in Spiritu, æquum omnino est, nisi sensu caret, ut tempus non perdat. *Mane semina semen tuum, incipiens à puero bene agere, & Vespere ne cesset manus tua*, id etiam prosequens in senectute: *quia nescis, quid magis oriatur, hoc aut illud: quia sciri non potest, quodnam è seminibus futurum sit magis quaestuosum, id, quod manè, an quod vespere seminatum est: & si utrumque simul, melius erit.* Si ambo tantundem fructus gignant, tantò erit melius. Eccl. 11. v. 6. Tres igitur sunt causæ, quæ facere

possunt, ut is, qui seminat, non abrumpat laborem, qualis hinc est parum molestum. Tedium, quod tristitia. & ista facere possumus, ut cesses operari bene, ut bene. Prima est tedium, quia seminator, lapsu temporis creat fastidium cum huic operi nihil misceretur præter: unde facile contingit, ut optime procedit, ex pigritia detinetur. Idem accidit in operando bene, si subeunte nauicâ. Itaque si su excute tedium tam malè operando tibi, quod, qui parum parcat & metet. 1. Cor. 9. v. 10. multum metas, necesse est, ut non semines, & ut multum seminat, duitate est opus. Altera causa est timor, quia, qui seminat, expeditur injurijs cæli; & ideo sæpe aliam tu domum se recipit, cum tunc mittit aliquando: cur? ob vici-

aliquem molestum, quem sentis sur-
gere, siue reuentionis, siue tribulatio-
nis, siue consilij contrarij, quod à pra-
teritis hominibus datum illi fuerit. Por-
ro oportet hoc loco bene meminisse
sententia: *Qui observat ventum, non
operatur.* Eccl. i. v. 4. Ut multum
sermones, contemnendi sunt flatus et-
erni Aquilonum, & sic secundo loco
moderate est opus. Tertia est tri-
stitia, quia, qui seminatur, privat se ipsū
tristis, quod habet, & ideo, quavis
suar se illud non projicere, sed expo-
nere, ut ita dicam, ad usuram, nihil-
ominus haud satis credit sibi ipsi, &
ita non eā alacritate operatur, quā
merces solent. *Euntes ibant, & fle-
bant, mittentes semina sua.* Pl. 125.
v. 6. Idem in casu nostro accidit, exi-
ta fides hominum facit, ut videantur
illud projicere, & iacturam pati, dum
ad spiritu seminant, cum tamen cen-
suerunt sunt demique accepturi pro u-
tuto. Itaque fortiter insiste promissis:
Cuncta ista faciant, ut non solum o-
peris assidue, non solum animose,
sed & hilariter. *Qui seminatur, simul
gaudet, & qui metit.* Jo. 4. v. 26. quip-
pe hoc discrimen est inter sementem
naturalem, & spirituales, quod ma-
terialis aliquando fallat, & ideo mirū
non est, non esse tam laetum, qui spati-
um triticum, quam qui metit, at spiri-
tualis semper est securus, & ideo is, qui
operatur bene, contentus esse debet,
quasi iam possideret premium: *Fru-
ctus enim passiva in pace seminatur.* quia
quoad istum non est timenda tempe-
tas, quae invadat. Jac. 3. v. 18.
R. P. P. Pauli Segneri *Mamma Anima.*

2. Considera ad sublevandum la-
borem miser colonum, dum seminat, &
ad tribuendam illi tum animositatem,
tum laetitiam, nihil ita conducere quam
cogitationem messis. *Debet in spe,
quarar, arare.* 1. Cor. 9. Unde di-
cit Apostolus: *Bonum autem facientes
non deficiamus:* & mox pergit: *tem-
pore enim suo metemus non deficientes.*
quid autem vult dicere, cum ait: *me-
temus non deficientes?* Vult dicere;
metemus, si non defecerimus. Hac
quippe est conditio maximè illi neces-
saria, quisquis vult metere fortunata
germina illius Beatitudinis, quae Deus
in vita futura nobis praeprarat, ut in
praesenti non cesseret seminare in Spiritu
propter ullum, quod opponi possit,
obstaculum. *Qui perseveraverit us-
que in finem, hic salvus erit.* quā-
primum desinis seminare in Spiritu, &
incipis seminare in carne, totum est
perditum. *Germinabit quasi amaritu-
do iudicium super sulcos agri.* Os. 10.
v. 4. Verum est alios SS. Patrum praedi-
ctis verbis alium duplicem tribuere
sensum. Primo *metemus non deficien-
tes*, quia messis, quam in Coelesti
gloria colligemus, felicitatis, solatij,
satisfactionis, messis erit nunquam fi-
nienda. *Qui seminaverit in Spiritu,
de Spiritu & metet vitam aeternam.*
Quod si messis futura sit perpetua,
nonne aequum est, ut paucis huius die-
bus vitae ad seminandum destinatis à
DEO ob lassitudinem aliquam manū
non retrahamus ab opere? *Noli can-
tari in tempore angustia.* Eccl. 10. v.
29. hoc est, in tempore tam compen-
dioso,

diolo, tam brevi, ut est presens; quia primum nobis à DEO propositum semper novum sumet initium. *Si homo non imposuerit finem operi, nec Deus imponet remunerationi.* Aug. Secundò metemus non deficientes, quia mellis futura in Paradiso nullo modo est similis isti, quæ sit in terra. In terra est equidem opus lerum, sed laboriosum, quod citò enervat homines, etiã viribus robustos. At in Cælo opus est merè delectationis, in quod si simul omnes impendamus facultates nostras, nunquam erit periculum languoris. *Metemus non deficientes.* Hoc autem quid est nisi signum maximæ voluptatis, quæ in hac messe sentitur? omnes mundi hujus recreationes denique fastidimus, illa semper tenebit alacres vegerosque instar comædiæ, quæ in pulcherrimo theatro recens exhibetur. *Quis satiabitur videns gloriam ejus?* Eccl. 42. v. 26. Quid igitur deduces è duabus istis genuinis expositionibus à me allatis, nisi semper hæc esse seminandum in utilitatem Spiritus, quamvis id præter mortem tibi accideret molestum? *Nolite deficere benefacientes.* 2. Thess. 2. v. 1. quia mellis multò erit pulchrior, quam

credi possit. *Qui seminavit in misericordia, in gaudio metent.* Plag. 3. 3. Considera, quomodo seminendam tam beatam messem loquimur, ita ut non sit cetero parat, sed copiosa, demum non sit spargere bonum semen, nec in solo bono, nec facere reliqua in duabus meditationibus prædictis dicta sunt. Oportet inquirere si semen sparsum conera voluerit paces, quæ semper illi tribuantur, namque est per se una obligatio boni seminantis, et non in re. Sed quomodo tenebitur hoc semen? regeudo, ita Humiles isti summâ curâ regunt, quidem ni faciunt in utilitatem Spiritus, ideo maximum inde lucrantur, cum jactabundi id facere contentent, atque ideo vel non tantam partem amittant. *Stis multum, & inultis parum.* I. v. 6. Quæ igitur causa est, quæ è bono, quod facis, parum lucratur? Non tegis, cum id regeretur. *Volucres Cæli, quæ sunt in vana gloria cogitationes, Cæli comedunt illas.* Luc. 8. v. 5.

XXIII.

Multos errare fecerunt somnia, & exciderunt sperantes in illis. Eccl. 34. v. 7.

x. Considera tantam esse similitudinem, quæ inter bona tempo-

ralia, & somnia intercedit, & Interpretes hoc loco sine dubio